

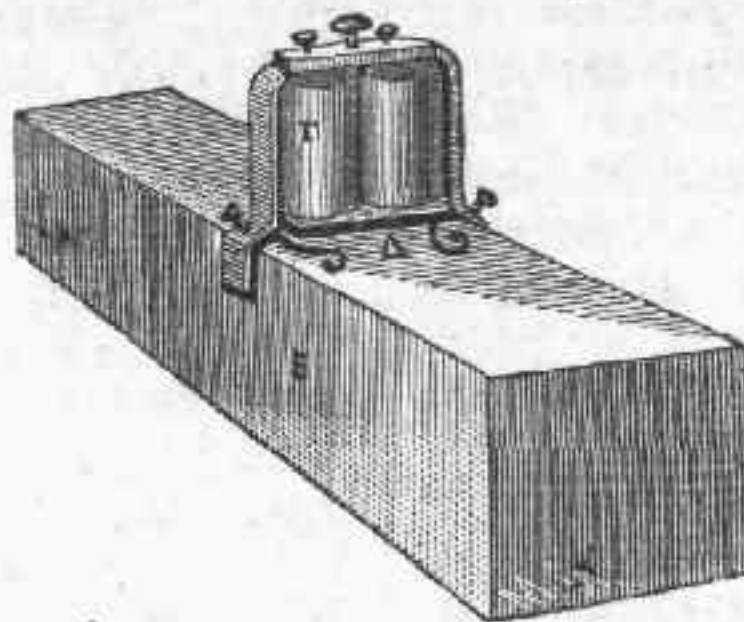
Σκευασία καλμική.

Ἐν τούτοις πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν πραγματικὴν καὶ πρέπουσαν ἀξίαν εἰς τὸν μίτον. Τὸ περιεργότερον τῆς ἐφευρέσεως εἶναι ὅτι εἰς μόνος μίτος ὑφίλει νὰ συνοδεύῃ συγχρόνως σύνολον ἠλεκτρικῶν σημάτων, ἀφίνον ἐκάστῳ τούτῳ τὸν χαρακτήρα του, ὅπως ὁ θαυμάσιος θώμιγξ (σπάγος), διασκεδαστικώτατον παίγνιον, διαβιβάζει πιστῶς ὅ,τι τῷ εἴπωσι.

Περιεγράψαμεν τὸ ὄργανον ἐξ οὗ ἐξέρχεται ἡ φωνή· ἤδη θὰ ἐξηγήσωμεν τὴν σκευασίαν ἣτις δέχεται αὐτήν.

Ἡ 2 εἰκὼν δεικνύει ἠλεκτρομαγνήτην Γ, ὅστις ἀντὶ πλακῶς ἔχει χαλύβδινον ταινίαν Δ, τεταμένην ἐπὶ βάσει μεταλλικῆς· ἡ

ταινία εἶναι συντηροσμένη ἵνα πάλληται εἰς τόνον ὕψους τινός. Τὸ ταχὺ μαγνήτισμα καὶ ἀπομαγνήτισμα μαλακοῦ σιδήρου συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ ἤχου· τὸ φαινόμενον δὲ τοῦτο ἀνεκάλυψεν ὁ Πάζ τῷ 1837. Ὁ Ἄρρη ἀπέδειξεν ὅτι τ' ἀποτελέσματα ταῦτα ὑφίλονται εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν συστολὴν τοῦ σιδήρου καὶ ὄχι, ὅπως ὑπέθεσαν κατ' ἀρχάς, εἰς τὴν ἔλξιν ἣν ἐξασκεῖ ἐν τῶν μερῶν τοῦ ἐν σχήματι πετάλου μαγνήτου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. Ἀπέδειξε δὲ τῷ ὄντι ὅτι διὰ ἴσου σιδήρου ἐπετυγχάνετο τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα οἷον καὶ διὰ τοῦ πετάλου.



Σκευασία ἀντηχητικῆ, ἥτοι προκαλοῦσα τὸν ἤχον.

Ἡ 3 εἰκὼν παριστᾷ τὸν κλειδοῦχον κρίκον ἢ κλειδῶμα τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἐν ᾧ βλέπει τις 16 κανόνας ἢ ὀστίδιαι ἅτινα κρούει ὁ παίζων.

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Η')